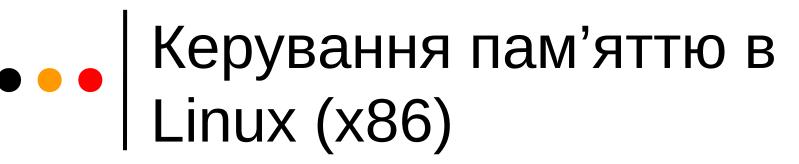
• Операційні системи

Лекція 8

Керування оперативною пам'яттю в ОС Linux i Windows

• • План лекції

- Керування пам'яттю в ОС Linux
- Керування пам'яттю в ОС Windows

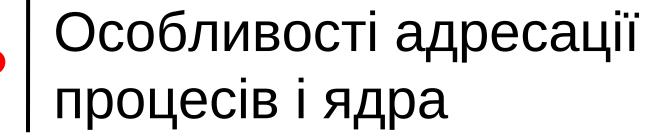

- Ядро системи практично не застосовує засобів підтримки сегментації, які надає процесор x86
- Підтримують мінімальну кількість сегментів 4
 - Сегменти коду і даних ядра
 - Сегменти коду і даних режиму користувача
- Код ядра і режиму користувача спільно використовує ці сегменти
 - Сегменти коду доступні і для виконання, і для зчитування
 - Сегменти даних доступні і для зчитування, і для записування
 - Сегменти даних ядра доступні лише з режиму ядра
- Для усіх сегментів визначають межу у 4 ГБ
 - Таким чином, керування пам'яттю фактично передають на рівень лінійних адрес (які є зміщенням у сегментах)

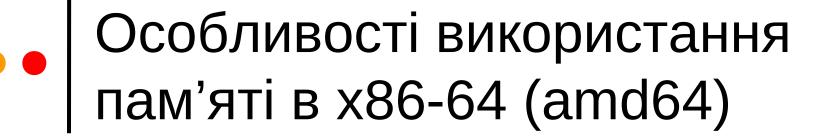

- Ядро розміщають у фізичній пам'яті, починаючи з другого мегабайта
- Фрейми пам'яті, у яких розміщено ядро, заборонено вивантажувати на диск і передавати процесам користувача
- З ядра завжди можна визначити фізичні адреси початку та кінця його коду і даних

- У віртуальному адресному просторі процесу перші 3 ГБ (молодші адреси) відображають захищений адресний простір процесу
 - Використовують у режимі ядра та користувача
 - Елементи глобального каталогу, що визначають ці адреси, можуть задаватися самим процесом
- Останній 1 ГБ (старші адреси) віртуального адресного простору процесу відображає адресний простір ядра
 - Використовують лише у режимі ядра
 - Елементи глобального каталогу, що визначають ці адреси, однакові для усіх процесів, і можуть задаватися лише ядром
 - Коли передають керування потоку ядра, глобальний каталог (значення регістру cr3) не змінюють, оскільки ядро використовує лише ту частину каталогу, яка є спільною для усіх процесів користувача

- У сучасних реалізаціях x86-64 насправді може використовуватись лише невелика частина адрес
 - Для перетворення адреси (пошуку по таблиці сторінок) використовуються лише найменші значимі 48 біт адреси віртуальної пам'яті
 - Біти від 48 до 63 для будь-якої віртуальної адреси повинні бути копією біта 47— інакше процесор згенерує виняткову ситуацію
 - Формат адрес що відповідають цьому правилу називають "канонічною формою"
- Реально використовуються 2 діапазони адрес:
 - від 0 до 00007FFFFFFFFFF,
 - від FFFF80000000000 до FFFFFFFFFFFFFF
 - Кожний з цих діапазонів у 128 ТіВ, разом 256 ТіВ віртуального адресного простору
 - Це приблизно в 64000 разів більше від віртуального адресного простору в 32-розрядній архітектурі, але все ж є мізерною частинкою повного 64-розрядного адресного простору
- Linux використовує діапазон з вищими значеннями адрес для адресного простору ядра, а діапазон з меншими значеннями адрес для користувацького простору

• Керування адресним простором процесу в Linux

- Адресний простір процесу складається з усіх лінійних адрес, які йому дозволено використовувати
- Ядро може динамічно змінювати адресний простір процесу шляхом додавання або вилучення інтервалів лінійних адрес
- Інтервали лінійних адрес зображуються спеціальними структурами даних – **регіонами пам'яті** (**memory** regions)
 - Розмір регіону кратний 4 кБ
 - Регіони пам'яті процесу ніколи не перекриваються
 - Ядро намагається з'єднувати сусідні регіони у більший регіон

- Кожний регіон описують **дескриптором регіону** (vm_area_struct). Дескриптор регіону містить:
 - Початкову лінійну адресу регіону
 - Першу адресу після кінцевої адреси регіону
 - Прапорці прав доступу
 - зчитування, записування, виконання, заборона вивантаження на диск тощо
- Усю інформацію про адресний простір процесу описують **дескриптором пам'яті** (memory descriptor, mm_struct). Дескриптор пам'яті містить:
 - Кількість регіонів пам'яті
 - Покажчик на глобальний каталог сторінок
 - Адреси різних ділянок пам'яті
 - коду, даних, динамічної ділянки, стека
 - Покажчик на однозв'язний список усіх регіонів процесу
 - Цей список використовують для прискорення сканування всього адресного простору
 - Покажчик на бінарне дерево пошуку, що об'єднує усі регіони процесу
 - Це дерево застосовують для прискорення пошуку конкретної адреси пам'яті

- Три рівня
 - Page Global Directory, PGD
 - Page Middle Directory, PMD
 - Page Table
- Елементи таблиць сторінок РТЕ вказують на фрейми фізичної пам'яті
- Кожний процес має свій **PGD** і набір таблиць сторінок
- На архітектурі Intel x86 PMD пустий
 - PGD відповідає каталогу сторінок х86
 - Між таблицями сторінок Linux і таблицями сторінок x86 завжди дотримується однозначна відповідність
- Під час переключення контексту **сг3** зберігають у блоці керування процесу

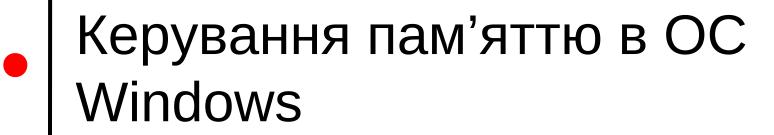
- Виникають під час звернення до логічної адреси пам'яті, якій у конкретний момент не відповідає фізична адреса
- Якщо переривання відбулось у режимі ядра, поточний процес негайно завершують
- Якщо переривання відбулось у режимі користувача:
 - Перевіряють регіон пам'яті, якому належить адреса. Якщо регіон відсутній, процес завершують
 - Якщо переривання викликане спробою записування у регіон, відкритий лише для зчитування, процес завершують
 - Перевіряють таблицю сторінок процесу
 - Якщо сторінка відсутня, ядро створює новий фрейм і завантажує у нього сторінку
 - Так реалізують завантаження сторінок на вимогу
 - Якщо сторінка є, але позначена "тільки для зчитування", переривання могло виникнути лише під час спроби записування. Тоді ядро створює новий фрейм і копіює у нього дані зі сторінки
 - Так реалізують технологію копіювання під час записування

Списки сторінок менеджера віртуальної пам'яті Linux

Лекція 8

11/19

- Сегментна модель як і в Linux
 - Для усіх сегментів в програмі задають однакове значення бази й межі
 - Тобто, також передають керування оперативною пам'яттю на рівень лінійних адрес
- Розподіл віртуального адресного простору в х86
 - Перші 2 GiB доступні для процесу в режимі користувача
 - Інші 2 GiB доступні лише в режимі ядра і відображають системний адресний простір
 - Можна виділити процесу 3 GiB, а системному адресному простору 1 GiB
- Розподіл віртуального адресного простору в х86-64
 - Ті ж діапазони адрес, що і для Linux (це визначається процесором)
 - Але! 8 ТіВ — для режиму користувача, і 248 ТіВ — для режиму ядра

- Перші 64 кБ спеціальна ділянка, доступ до якої спричиняє помилки
- Ділянка, яку процес може використовувати під час виконання
- Блок оточення потоку ТЕВ (4 кБ)
- Блок оточення процесу РЕВ (4 кБ)
- Ділянка пам'яті, в яку відображають системні дані (системний час, номер версії системи тощо)
 - для доступу до цих даних процесу не треба перемикатись у режим ядра
- Останні 64 кБ ділянка, спроба доступу до якої завжди спричиняє помилки

Структура системного адресного простору (спрощена)

- Перші 512 МБ для завантаження ядра системи
- 4 МБ каталог сторінок і таблиці сторінок процесу
- 4МБ гіперпростір (hyperspace) використовують для відображення різних структур даних, специфічних для процесу, на системний адресний простір
- 512 МБ системний кеш
- Вивантажуваний (*paged*) пул
- Невивантажуваний (nonpaged) пул
- Приблизно 4 МБ структури даних для створення аварійного дампу пам'яті

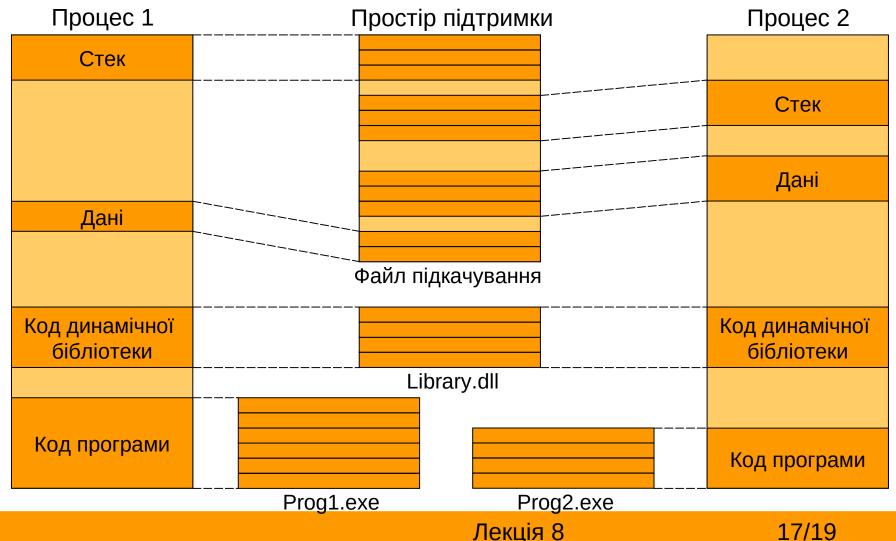

- Здійснюється у повній відповідності до архітектури Intel x86
 - У кожного процесу є свій каталог сторінок, кожний елемент якого вказує на таблицю сторінок
 - Таблиці сторінок містять по 1024 елементи, кожний з яких вказує на фрейм фізичної пам'яті
 - Адресу каталогу сторінок зберігають у KPROCESS
- Лінійна адреса 32 біти
 - 10 індекс у каталозі сторінок,
 - 10 індекс у таблиці сторінок,
 - 12 зміщення
- **Елемент таблиці сторінок (дескриптор сторінки)** також 32 біти
 - 20 адресують конкретний фрейм, якщо сторінка є у фізичній пам'яті, або зміщення у файлі підкачування, якщо сторінка не перебуває у фізичній пам'яті
 - 12 атрибути сторінки

Сторінки адресного простору

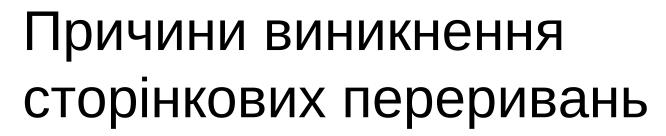
- Сторінки адресного простору можуть бути
 - вільні (free)
 - зарезервовані (reserved)
 - підтверджені (committed)
- Вільні сторінки використовувати не можна. Спочатку вони мають бути зарезервовані
 - Будь-який процес може зарезервувати сторінки
 - Після цього інші процеси не можуть резервувати ті самі сторінки
 - Для використання сторінок процесом вони мають бути підтверджені
- О Підтверджені сторінки пов'язані з **простором підтримки** на диску. Вони можуть бути двох типів:
 - Сторінки, що пов'язані з файлами на диску
 - Простір підтримки той самий файл
 - Сторінки, що не пов'язані з файлами на диску
 - Простір підтримки файл підкачування (у файлі підкачування резервуються так звані *тіньові сторінки shadow pages*)

Процеси і простір підтримки y Windows

- Регіон відображає неперервний блок логічного адресного простору процесу
- Регіон характеризується початковою адресою і довжиною
 - Початкова адреса регіону повинна бути кратною 64 кБ
 - Розмір регіону повинен бути кратним розміру сторінки 4 кБ
- Регіони необхідно резервувати і підтверджувати
 - Після резервування регіону інші запити не можуть його повторно резервувати
 - У процесі підтвердження регіону для нього створюються тіньові сторінки – операція підтвердження вимагає доступу до диску і є значно повільнішою, ніж резервування
 - Типовою стратегією є резервування великого регіону, а далі поступове підтвердження його малих частин
 - Для резервування і підтвердження регіону використовують функцію VirtualAlloc() (з різними параметрами)

- Звернення до сторінки, що не була підтверджена
 - фатальна помилка
- Звернення до сторінки із недостатніми правами
 - фатальна помилка
- Звернення для записування до сторінки, що спільно використовується процесами
 - технологія копіювання під час записування
- Необхідність розширення стека процесу
 - оброблювач переривання має виділити новий фрейм і заповнити його нулями
- Звернення до сторінки, що була підтверджена, але не завантажена у фізичну пам'ять
 - застосовують випереджаюче зчитування